

Idiomo. Lingvo propra al nacio aŭ provinco : *la ~oj de la Centreŭropo*. Kp DIALEKTO, JARGONO, SLANGO, ~aĵo. Idiotismo.

Idioto. 1 Homo senigita je inteligenteco pro cerbahj difektoj : *alkoholismo ĉe la patro igas ofte la infanojn ~oj*. 2 Homo tute ne inteligenta ; malsaĝega. ~eco. Stato de ~o. ~igi. Igi iun ~o : *la kutima ebrieco ~igas*.

Idiotismo. Nelogika aparta vortokonstruo, propra al iu lingvo sed ne al aliaj : *ankaŭ en Esp-o troviĝas diversaj nemultaj ~oj Z* ; *lingvo absolute logika k tute sen ~oj estus lingvo sen viva k tro peza Z*.

* **Idolo.** 1 Statuo, figuro de diaĵo, kun formo de estulo aŭ de objekto, k honorata per kulto : *~o el ligno, argento, oro* ; *la kulto de la ~oj* ; *la paganaj ~oj*. 2 (f) Persono aŭ afero, al kiu oni fervorege servas, kvazaŭ per kulto : *ŝia filino estis ŝia ~o, k tion malmulte meritis* ; *tiu politikisto iĝis la ~o de la popolo* ; *la mono estas lia ~o*. ~ano. Adoranto de ~oj.

* **Ie.** Adverbo signifanta « en iu loko » : *mi iam rekontis vin ~, sed mi ne plu memoras kie* ; *la malvivan korpon li ~n trenis for* ; *ni iros ~n en la montaro por ekskursi*.

* **Iel.** Adverbo signifanta « laŭ ia maniero » : *ĉu mi povas ~ helpi al vi ? neniŭ havas la rajton ~ tuŝi vian kapon Z*. ~e. Emfaza samsenca formo : *~e, iome, duone malbone Z*.

* **Ies.** Nevariebla pronomo, signifanta « de iu », « apartenanta al iu » : *subite li aŭdis ~ voĉon* ; *ĝoĝi pri ~ malfeliĉo Z* ; *esti objekto de ~ atento Z* ; *sieĝi ~ pordon Z*.

* **Ig.** Sufikso almetebla al ĉiaj radikoj k esprimanta per si mem la agon de ia kaŭzo, ne precizigante la manieron, kiel efikas tiu kaŭzo, per peto, ordono, trudo aŭ interna neceseco.

Ie Kun neverba radikoj, **Ig** signifas : « agi tiamaniere, ke iu alia estu en la stato esprimata de la radikoj ; fari, ke iu estu ia aŭ iel » ; alivorte oni devas ĉiam subkompreni antaŭ la sufikso la finaĵojn ~a aŭ ~e :

A) Kun ADJEKTIVA radikoj : *akr~i* (~i akra), *ali~i*, *apart~i*, *bel~i*, *blank~i*, *blind~i*, *cert~i*, *dik~i*, ktp ; *laboro*

lac~as ; *kiu tro sin prav~as*, *tiu sin mem kulp~as Z* ; *tiu flamo lumas, sed tute ne varm~as* ; *la prudento neces~as nin venki la naturon Z* (~as necese, ke ni venku).

B) Kun ADVERBA, PREPOZICIA aŭ AFIKSA radikoj : *al~i* (fari ke iu venu al, meti ion ĉe ion, almeti ion) ; *dis~i* (igi disen) ; *el~i* (fari, ke io estu el) ; *en~i* ; *for~i* ; *sur~i*, ktp ; *ni devas labori por kun~i, ne por dis~i*.

C) Kun SIMPLA SUBSTANTIVA radikoj, **Ig** aldonigas al la adjektiva formo derivita de la radikoj : *entuziasm~i* (~i entuziasma) ; *flam~i* (~i flama) ; *glaci~i*, *pint~i*, *publik~i*, *rajt~i* (traktaton), *regul~i*, *ruin~i*, ktp ; *tiu ŝonto ŝton~as objektojn*. Rim. 1 : Kun kelkaj substantivoj, kiuj montras mem kvaliton pli ĝuste ol objekton, **Ig** subkomprenigas antaŭ si la finaĵon -o : *an~i* (igi ano) ; *edz~i* (igi edzo) ; *fianĉ~i*, ktp. Rim. 2 : Kelkaj verboj signifantaj « meti ion en la staton montratan de la radikoj » aŭ « doni al io la formon montratan de la radikoj » estas senpere derivitaj per la sufikso **Ig** el substantivaj radikoj : *amas~i* (meti en staton de amaso, aranĝi en maniero de amaso) ; *kruc~i* bastonojn (aranĝi en formo de kruco) ; *garb~i* grenon Z ; *foli~i* argenton Z ; *natur~i* beston (laŭ-natur~i, aranĝi tiel ke ĝi konservu naturan vivantan aspekton) ; *ord~i* (laŭ-ord~i, aranĝi laŭ ordo) ; *pec~i* (meti en staton de pecoj) ; *polv~i Z* ; *seri~i* (aranĝi laŭ serioj) ; *vic~i* (aranĝi laŭ vicoj) (Kp Ie, D, c). Rim. 3 : El aliaj substantivaj radikoj oni sammaniere derivas per la sufikso **Ig** sen prefiksa prepozicio verbojn signifantajn « havigi al, provizi per, garni per » (Kp 12) : *bukt~i* hararon ; *gust~i* manĝon ; *korp~i* ideon (oni uzas ankaŭ **en**korp~i. Kp D) ; *leĝ~i* popolon Z (doni leĝojn al) ; *lim~i* kampon (doni limojn al) ; *rajt~i* senditon (doni rajton al) ; *rim~i* versojn ; *tru~i* ladon (provizi per truoj) ; *vort~i* decidon (doni vortan esprimon al). Rim. 4 : Konforme al la principo permesanta forlasen de afikso, kiu ne estas nepre necesa, la esperantistaro pli k pli kutimas forigi ĉe la verboj aluditaj en Rim. 2 k 3 ne nur la prefikson sed ankaŭ la sufikson **Ig** en la okazoj, kiam la derivita verbo evidente povas havi nur unu sencon : *embarasi*,